

Flaskpost från Randivåg

Uruguay - Argentina 11 september – 31 december 2013



September

Vi kom till Piriapolis i Uruguay den 11 september 2013 på morgonen efter två dygns lugn och händelselös segling från Rio Grande. Det kändes exotiskt att komma till Uruguay; det är ju många som seglar till Brasilien, men inte till Uruguay. Piriapolis visade sig vara en trevlig semesterort, så här års tom på turister. Några långseglare låg i hamnen, det var Ana på Papillon (Uruguay), Frans, Anna och Milena på Scorpio (Österrike) och Niels på Ydre Nörrebro från Sönderborg i Danmark. Vi lärde känna dem alla i det oväder som drog in några dagar efter att vår ankomst. Här hjälps alla åt. Ett missöde hände när vi och Niels spände tamparna vid vår båt, han trampade snett på motorbåten bredvid oss och for i vattnet med tjocka kläder, gummistövlar och regnställ. "Kasta en tamp", skrek Niels, men vi släppte ner stegen i vattnet och snart var



Den fina hamnen i Piriapolis

han ombord igen. Vattnet var kallt, kring 10 grader, så det var tur att doppet blev kort! Det blev ingen mer skada än våta kläder och kanske en stukad självkänsla. Tur, det kunde gått illa i den hårda vinden.

Vi fick besök av Lisas syster Ann-Margret från Sverige. Vi hyrde bil och körde runt och tittade på Uruguay. Överallt fanns gårdar med tjocka, välmående kor som gick med gräs upp till magen. Vi förstår varför kött från Uruguay som säljs i Sverige smakar gott! Lika gott smakar köttet som vi köper här i matbutiken och tillsammans med en flaska rödvin från landet blir det en festmåltid.



I Uruguay går korna i hagar med gräs upp till magen!

Oktober och november



Kanelbullens dag 4 oktober

Den fjärde oktober på kanelbullens dag gick vi förbi en restaurang som hade "kanelbulle" på menyn. Förbryllade gick vi in och ställde den korta frågan "Kanelbulle?" Det visade sig att ägaren till restaurangen hade varit i Sverige i många år och tagit med receptet på kanelbulle till Uruguay! Goda var de och vi kände oss som hemma.

Det var fortfarande rätt kallt – kring 10 grader på natten och runt 18 på dagen – så vi blev kvar i Piriapolis några veckor till. Den 14 oktober var dock väder och vind som vi ville ha det och vi seglade längre in i Rio de la Plata-viken. Vindarna var dock svagare än prognoserna sagt och det blev mycket motorgång under det dygn som seglingen till Colonia del Sacramento tog. Colonia visade sig vara en gammal stad med mycket charm och många turister. En riktig turistmagnet. Här ligger man fint vid en av hamnens bojar, platserna vid stenpiren och träbryggan är

grunda och anpassade för mindre, grundgående båtar. Vi strosade runt i staden, besökte fik och restauranger och fotograferade de gamla bilarna som fanns parkerade lite var stans. Vem hade kommit på den idén?

Hamnen i Colonia är inte skyddad för hårda vindar så när väderprognoserna sa ökande vind klarerade vi ut från Uruguay och satte kurs tvärs över viken mot Buenos Aires i Argentina. Seglingen i denna del av Rio de la Plata är lite speciell. Det är kring 4 meter djupt och på botten ligger hundratals, ja kanske tusentals, vrak, några fortfarande med master och skorstenar synliga ovan vattenytan. Det var en lite kuslig känsla när vi passerade vrak efter vrak.

Vi siktade att gå till Yacht Club Argentino som har en hamn nära centrum av Buenos Aires. Vi hade hört att man kunde få stanna där som gäst i en vecka, och vi fick en plats i hamnen och konstaterade att ryktet om deras gästfrihet stämde. Här fick vi bra information om var vi hittar olika myndigheter och vi börjar besöka dem. Först passpolisen, sen tullen och så "Prefectura Naval", den



Colonia med några gamla bilar

svenska motsvarigheten är nog Kustbevakningen. Här var första gången vi blev anmodade att visa upp nautisk kompetens. Vi visade våra blå böcker från NFB, som ju har text på spanska, men de bara vände och vred på böckerna och kopierade första sidan.

Yacht Club Argentino (YCA) var en mycket bra utgångspunkt för att utforska Buenos Aires, vi gick omkring och tittade på Plaza del Mayo, presidentpalatset, La Boca och andra sevärdheter. Vi upplevde staden som trevlig och människorna som vänliga. När vår första vecka var slut seglade vi en bit till in i Rio de la Plata, in i det deltaområde som floderna Parana och Uruguay har skapat, till Club de Veleros Barlovento där vi hade fått plats. Barlovento har en skyddad hamn, kostnaderna är rimliga och omgivningarna lugna. Ett bra ställe att ha båten. Vi blev välkomnade i hamnen av de tyska båtarna Meerbaer och Lojan som introducerade oss till båtklubben, omgivningarna och var vi kunde hitta matbutiker,



Club de Veleros Barlovento blev vår hamn i ett år.

båtbutiker m m. Vi börjar undersöka omgivningarna, bekanta oss med båtgrannarna och faller in i en stilla vardag. Det finns alltid saker att fixa med på båten och dessutom behöver vi undersöka hur vi skall förbereda oss för den fortsatta seglingen söder ut. Det blir inte än på ett tag, men vår instinkt säger oss att det kommer ta lite tid.

I deltaområdet där Barlovento ligger och ner mot Buenos Aires finns många fritidsbåtshamnar och förvaringsanläggningar för motorbåtar. Det sägs att det finns ett 100-tal marinor här med tusentals båtar. Bara i vår hamn ligger drygt 300 segelbåtar.

I november vill vi resa till Sverige och vi behövde besöka tullen. Om båten skall vara kvar i Argentina när vi lämnar landet, måste vi ha tullens tillstånd. Vi hade hört att det kunde vara rätt svårt att få tillstånd att lämna båten, men vi hade förbrett oss med många bra argument. Efter ett tags diskussioner fick vi också vårt tillstånd att lämna båten och i början av november flög vi till Göteborg via Amsterdam. När vi återkom till Buenos Aires i december hade sommaren – och värmen – kommit.

December

Det var varmt i december, riktigt varmt, det var kring 40 grader flera veckor i sträck. Vi kunde till och med läsa på SMHIs hemsida att vädret varit ovanligt varmt i Buenos Aires i december. Bland annat stod där att det inte var under 27 grader på julaftons natt. Jo, det märkte vi, då vi ligger helt i lä kommer inte en vindpust ner i båten. Det är svårt att sova med temperaturer upp mot 30 grader även på natten. Alla fläktar var på hela natten för att få några timmars sömn.

Vi besökte Sverigehuset där de har en restaurang med svensk mat. Svenska ambassaden finns också i huset och vi träffade några av dem som arbetar där. Det var ett Luciafirande den 15 december med en gudstjänst på svenska med influgen präst. Den svenska kören sjöng fantastiskt och vid lotteriet efteråt vann vi ett sett med grilltallriker och bestick för picknicken. Det var ett hundratal besökande till lucia-firandet, de flesta var nog avlägsna släktingar till svenskar för det var inte många som pratade svenska.

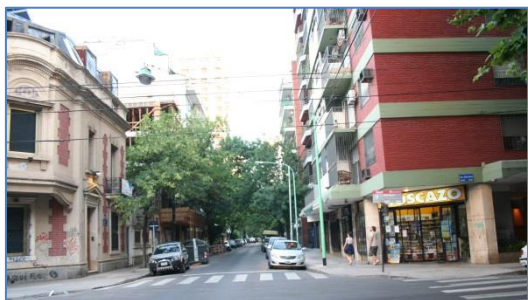
I närheten av Barlovento finns flera bra matbutiker, vi brukar oftast handla i Coto, men Jumbo har också bra varor, dock till lite högre pris. Under tiden i Buenos Aires lever vi gott på 3 000 kronor i månaden för mat och dryck. Ett kg oxfilé kostar ca 50 kronor, en flaska gott malbecvin 20 kronor och en liter öl 8 kronor. Att gå på restaurang är både gott och billigt (ur svenskt perspektiv). Vi får var sin fin köttbit, potatis, sallad och ett gott vin för ca 150 kronor.

Den 20 december hade restaurangen i Barlovento fest och vi gick dit. Pizza och öl hade utlovats och dans. Vi gick dit, pratade en del med några holländare som var på väg söder ut och hade en trevlig kväll. Men vi hade väntat oss fler gäster, med över 400 medlemmar och 325 segelbåtar i hamnen och endast 75 gäster på en klubb-kväll?



Luciafirande den 15 december

Julafton var vi i båten och åt ett svenskt julbord, det var ju inte länge sedan vi var i Sverige och en och annan julspecialitet hade fått följa med i packningen. Vi träffade Lisas syssling Jorge Eduardo som bor i staden och han visade oss var Curt Schenström, Lisas morfars bror, som utvandrat till Argentina, bodde. Roligt att se sådant som vi tidigare endast hört talas om.



Belgrano – en trevlig stadsdel i Buenos Aires

Nyår firade vi med Andreas från svenska båten Nemo och hans flickvän Celeste i stadsdelen Belgrano och fyrverkerierna över staden var fantastiska.

Lisa och Sven-Gösta